

Arrest

nr. 204 807 van 1 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. HELSEN
Drabstraat 10
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 10 juli 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 15 juni 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 februari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 maart 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat S. HELSEN en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en Pashtoun van origine te zijn. U bent zo'n tweeëntwintig jaar geleden geboren in het subdorp Patakhel van het dorp Ahmadkhel in het district Khogyani van de provincie Nangarhar. U bent ongeschoold en analfabeet. Uw vader had twee vrouwen en u heeft vijf stiefbroers.

Uw vader besloot u als erfenis 5 van de in totaal 10 jerib land na te laten. De overige 5 jerib zouden onder uw stiefbroers worden verdeeld, maar zij gingen niet akkoord met deze gang van zaken. Nadat ze

uw vader hadden omgebracht viseerden uw stiefbroers u omdat u hen had aangegeven bij de dorpsoudsten en bij de andere dorpsgenoten. U probeerde de problemen op te lossen door een beroep te doen op de ouderen van het dorp en op de districtsautoriteiten maar niemand kon u helpen. De bedreigingen van uw stiefbroers hielden verder aan. Hierdoor besloot u om ongeveer 40 dagen na de dood van uw vader te verhuizen naar het huis van uw schoonvader. Zelfs nadat u besloot om afstand te doen van de erfenisgronden stond u onder bedreiging van uw stiefbroers omdat u hen had aangegeven als moordenaars van uw vader. U besloot te vluchten en Afghanistan te verlaten. Na een reis van ongeveer een maand kwam u op 30 september 2015 aan in België en deed u een asielaanvraag op 1 oktober 2015.

In België trof u uw schoonbroer KHOGYANI Sifatullah (o.v. 8.135.257) aan.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: uw verklaring aan de dorpsouderen, uw taskara, een verklaring van de stamoudsten, een briefomslag en een attest van Solentra.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens uw gehoor herhaaldelijk en uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS1 d.d. 19 augustus 2016 p.15; CGVS2 d.d. 25 januari 2017 p.2; CGVS3 d.d. 19 april 2017 p.2,16), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er kon worden vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde herkomst uit Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op verschillende essentiële elementen van uw identiteit.

Vooreerst dient er te worden gewezen op uw voorgehouden profiel als analfabeet. Zo verklaart u herhaaldelijk ongeschoold te zijn en niet te kunnen lezen en schrijven (CGVS1 p.2, 3,6-7,14-15; CGVS2 p.2-3; DVZ vragenlijst punt 11 p.4). Nochtans geeft u toe dat u over een facebookpagina beschikt (CGVS1 p.13,14). Uit het onderzoek naar uw facebookaccount blijkt dat u wel degelijk kan lezen en schrijven. Wanneer u wordt geconfronteerd met de comments en replies die in uw naam op uw facebookaccount zijn geschreven, blijft u vasthouden bij uw eerdere verklaringen dat u noch kan lezen noch kan schrijven (CGVS1 p.14). U verklaart dat u enkel 'Masha allah' kan schrijven (CGVS1 p.14). Dit blijkt echter niet het geval, u schrijft immers veelvuldig in het Pashtou op uw facebookaccount. Als u hierop gewezen wordt komt u met een nieuwe uitleg op de proppen. Wanneer een vriend van u vanuit Mechelen komt bezoeken schrijft hij de commentaren in uw plaats, zo zegt u (CGVS1 p.14). Dit is niet aannemelijk. Er kan immers niet ingezien worden waarom u als analfabeet een facebookaccount

zou aanmaken als u het zelf niet kan gebruiken. U sluit zich bij deze stelling aan wanneer u verklaart dat u ook verrast bent hoe u het kan gebruiken (CGVS1 p.14). Bovenstaande vaststellingen over uw facebookpagina ondergraven uw voorgehouden profiel van analfabeet sterk.

Bij verder onderzoek van uw facebookaccount valt op dat u hierop aangaf dat u werkte als winkelier in Jalalabad en dat u studeerde aan het Iqra Educational Institute, dewelke in Jammu en Kashmir te Pakistan is gelegen. Geconfronteerd met deze eigenaardige vaststelling kan u slechts aanbrengen dat u geen winkelier was in Jalalabad, Khogyani of Afghanistan en dat u niet naar school ging en nooit in Pakistan bent geweest (CGVS1 p.14). Een aannemelijke uitleg hoe het dan komt dat er op uw persoonlijke facebookaccount zulke gegevens staan heeft u echter niet.

De precieze redenen waarom u niet naar school zou zijn gegaan in Afghanistan kan u ook niet op consistente wijze uiteenzetten. Zo stelt u eerst dat uw vader u naar school wilde sturen maar dat u zich verborg en u niet geïnteresseerd was om naar school te gaan. Om daarna te verklaren dat uw vader u niet dwong omwille van de gevechten die aan de gang waren en u niet geïnteresseerd was om naar de school te gaan die dichtbij was gelegen (CGVS1 p.7). Tijdens het tweede gehoor d.d. 25 januari 2017 slaagt u er plots niet in te zeggen waarom uw ouders u niet naar een gewone school stuurden (CGVS2 p.3). Deze wisselende verklaringen versterken de twijfelachtigheid inzake uw voorgehouden profiel als ongeschoolde analfabeet.

Uw voorgehouden profiel als landbouwer wordt daarnaast eveneens uitgehold door uw eigen verklaringen. U verklaarde dat u en uw familie maïs, bonen, tarwe, papaver, pinda's en tomaten cultiveerden op jullie velden (CGVS1 p.20; CGVS3 p.10). U kan echter niet zeggen tijdens welke maanden de velden worden bemest voor de tarwe of de papaver (CGVS3 p.11). U weet ook niet in welke maand tomaten worden geoogst (CGVS3 p.12). Over opium zegt u zelfs dat het in jauza (mei/juni volgens de Gregoriaanse kalender) wordt geoogst terwijl het in werkelijkheid een maand vroeger in sawr (april/mei) wordt geoogst. Verder kan u niet zeggen welke ziektes de tomaten(planten) kunnen beïnvloeden (CGVS3 p.12) of welke precieze ziektes een gevaar vormden voor de tarwegewassen (CGVS3 p.13). U weet schijnbaar wel dat insecten een invloed hadden op de oogst van de tarwegewassen, maar vreemd genoeg weet u niet welke soort insecten dat dan zijn (CGVS3 p.13). Daarnaast zijn uw verklaringen over de oogst- en zaaitijden van pinda's onduidelijk. Eerst zegt u dat pinda's worden geoogst in de herfst (CGVS3 p.10) zonder de maand te kunnen preciseren, en nadien zegt u dat ze worden gezaaid in de herfst (CGVS3 p.10-11). Uw profiel van landbouwer wordt sterk afgezwakt door uw vage en weinig precieze verklaringen inzake de oogst- en zaaitijden van de gewassen die u zelf meende te verbouwen. Van een landbouwer kan verwacht worden dat hij zich toch bewust is van de precieze momenten waarop hij zijn gewassen best kan zaaien en oogsten, zodoende een goede oogst na te streven. Zo zou hij gerichter moet kunnen aangeven tijdens welke maand of periode hij zich op zijn meest essentiële activiteiten als landbouwer toelegt. Het feit dat u niet weet welke soort insecten de tarwegewassen en welke ziektes de tomaten(gewassen) aantasten is eveneens weinig aannemelijk aangezien deze factoren erg belangrijk zijn bij het verbouwen en voor de optimalisatie van de oogst.

U vertelde dat u ook koeien, schapen en lammeren had (CGVS1 p.8; CGVS3 p.13). U weet echter niet hoe lang een schaap zwanger is (CGVS3 p.13-14). U verklaart zelfs verkeerdelijk dat de ooien tijdens de maand van hamal (maart/april volgens de Gregoriaanse kalender) bij de rammen worden gezet om te paren (CGVS3 p.14). In werkelijkheid wordt dit in de periode van september tot november gedaan. Daarnaast kan u niet precies aanbrengen hoe lang een schaap melk geeft en hoeveel melk het per dag geeft (CGVS3 p.14). Ook over het moment waarop u de schapen moest scheren klinkt u niet overtuigend; u zegt aanvankelijk dat u het niet weet en nadien zegt u dat u het misschien in de herfst deed (CGVS3 p.15). Over de mogelijke ziektes die uw koeien of schapen opliepen kan u eveneens niets verklaren (CGVS3 p.15). Van iemand die zijn hele leven in een rurale omgeving opgroeide, zelf op de velden werkte en dieren hield kan meer kennis ter zake worden verwacht. Het is opvallend hoe oppervlakkig en beperkt uw kennis is over uw eigen gewassen en dieren die belangrijke bron van inkomsten of voedsel voor uzelf en voor uw familie vormen.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u geen zicht wenst te bieden op verschillende aspecten van uw identiteit en van uw leven voor uw komst naar België. Naast het gebrek aan geloof dat er omwille van voornoemde redenen aan uw voorgehouden leven in Afghanistan gehecht kan worden, blijken er enkele opvallende hiaten in uw kennis over uw regio van herkomst.

Vooreerst valt uw beperkte kennis van uw eigen regio op. Vooreerst legt u over de droogteperiode en de verdeling van het water voor de landbouwgronden merkwaardige verklaringen af. U zegt dat er tijdens de maand jawza (mei/juni volgens de Gregoriaanse kalender) watertekorten zijn om de velden te irrigeren (CGVS3 p.4). In realiteit is er vooral in de herfst een watertekort voor de landbouwgronden. Volgens u zijn de maleks verantwoordelijk voor de waterverdeling (CGVS3 p.5). U kan echter niet aanbrengen hoe de persoon wordt genoemd die als functie heeft om het water te verdelen (CGVS3 p.5). Tot de vaststelling wat de 'Mirab' precies is of doet in verband met die verdeling van het water komt u niet (CGVS3 p.13). Nochtans is deze manier van werken met een Mirab specifiek bekend in uw regio van Wazir en zou u er als landbouwer toch van gehoord moeten hebben. Dat u tot de foute inschatting komt wanneer de droogteperiode valt is helemaal frappant gezien uw voorgehouden profiel als landbouwer in Wazir.

Gevraagd wanneer het Wazir Basic Health Center, gelegen naast de Wazir Jehadi School in uw dorp Ahmadkhel, werd gebouwd antwoordt u het niet te weten en zelfs tot een schatting komt u wederom niet (CGVS3 p.6). U weet ook niet wie het Health Center bouwde en u verklaart verkeerdelijk dat de regering geld voorzag voor de bouw ervan (CGVS3 p.6). De inwoners van Wazir namen zelf het initiatief en de lokale raad verzamelde het geld om de grond aan te kopen voor de bouw. Ze voorzagen eveneens in de bouwmaterialen evenals in de gratis arbeidskrachten. Met andere woorden de regering kwam bij de bouw van het Wazir Basic Health Center niet tussen. De brief die de Taliban ten aanzien van de burgers en het personeel van het Health Center schreven waarin de veiligheid werd gewaarborgd is u eveneens niet bekend (CGVS3 p.6). Indien u daadwerkelijk steeds in Ahmadkhel gewoond heeft is het niet mogelijk dat u de hierboven geschetste kennis ontbeert.

Verder stelt u dat de Taliban vonden dat meisjes niet naar de Wazir Jehadi School in Ahmadkhel mochten gaan en dat de dorpsouderen niets aan die houding van de Taliban konden doen (CGVS3 p.4). In werkelijkheid gaven de Taliban na tussenkomst van de dorpsouderen echter waarborgen aan de leraars en aan de studenten, zowel jongens als meisjes, om naar deze school te gaan. Kortom, zowel jongens als meisjes konden in hun respectievelijke gebouwen naar de Wazir Jehadi School gaan zonder problemen te ondervinden van de Taliban dankzij bemiddeling van de ouderen. Daarenboven kan u niet aanhalen wie de school bouwde en hoe men de bouw ervan kon financieren (CGVS3 p.3-4). De jongensschool werd door het Provincial Reconstruction Team (PRT) heropgebouwd na 2001, terwijl de bouw van een nieuwe meisjesafdeling door de leiders van de lokale gemeenschap werd geregeld en gefinancierd aangezien de overheid hiertoe niet in staat bleek. Dat u die zichzelf tot de inwoners van Ahmadkhel rekent hiervan niet op de hoogte zou zijn kan niet aangenomen worden. U haalt verder een incident aan waarbij de school door de Taliban werd aangevallen, maar opnieuw kan u vreemd genoeg niet zeggen wanneer dit incident dan precies gebeurde (CGVS3 p.4).

Volgens u vecht Daesh in Khogyani soms tegen de overheid, soms tegen de Taliban (Emiraat) en soms tegen Hezb (-e-Islami). Het is merkwaardig dat u dan niet kan aangeven wie er op het moment van uw vertrek aan de winnende hand was in uw regio (CGVS2 p.14). U weet eveneens niet welke activiteiten ze in uw regio uitvoeren (CGVS2 p.14). Gevraagd wat ze doen ten aanzien van de bevolking van Khogyani zegt u dat ze ouderen doden en vergaderingen niet toelaten. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om een concreet voorbeeld aan te halen van zo een incident waarbij Daesh was betrokken zegt u dan weer dat er geen groot incident gebeurde (CGVS2 p.15). Of er dan een klein incident gebeurde met betrokkenheid van Daesh, zegt u niets te weten (CGVS2 p.15). De vaststelling dat u niet in staat bent een voorbeeld van een incident op te noemen waarbij Daesh was betrokken is eigenaardig aangezien er hevige gevechten waren tussen de Taliban en Daesh tot net voor uw vertrek. U luisterde bovendien naar de radio en zou op die manier iets moeten kunnen zeggen over Daesh in Khogyani.

U bent blijkbaar ook niet bekend met het feit dat de kleur van de vlag van de Taliban en Hezb (-e-Islami) dezelfde is, namelijk groen én wit, als teken van hun nauwe samenwerking. U verklaarde dat ze beiden een andere kleur hebben en dat dit altijd zo is geweest (CGVS3 p.5-6). Hierbij aansluitend blijkt u zich niet te herinneren sinds wanneer de Taliban actief zijn in uw regio en kan u zelfs geen inschatting daarover maken (CGVS3 p.9-10). Verder kan u ook geen inschatting maken hoeveel tijd voor uw vertrek het nieuwe districtshuis van Khogyani werd gebouwd (CGVS2 p.14). Over de oprichting van de ALP in uw regio kan u al evenmin iets zeggen. Wanneer de ALP in uw regio kwam bent u vergeten, en dat is tevens de reden waarom het u niet mogelijk is om een schatting daarover te doen (CGVS3 p.3). De ALP werd in de jaren voor uw vertrek, vanaf 2013, opgericht in 22 districten van Nangarhar waaronder Khogyani, en dit om de groter wordende dreiging van rebellengroepen het hoofd te bieden. Deze markante gebeurtenis waarbij honderden agenten werden ingezet in hun eigen dorpen is u vreemd

genoeg ontgaan. Dat u zo oppervlakkig op de hoogte bent van deze basiskennis over uw regio van herkomst is zeer opmerkelijk.

Daarnaast verdienen uw verklaringen over bepaalde plaatsen, personen en incidenten in Khogyani ook aandacht. Zo zegt u over Samza, Omarkhel, Adadkhel, Fatemakhel en Sahib Zada dat deze dorpen niet bestaan (CGVS2 p.6-8; CGVS3 p.7). Nochtans zijn de genoemde plaatsen wel degelijk dorpen van Khogyani waarvan er meerdere op korte afstand van Ahmadkhel liggen. U moet u bekennen dat u er geen idee van heeft of een dorp met de naam Alif Khel in Khogyani gelegen is (CGVS2 p.13). Over Khoworan/Kwaran, Bazekhel en Bar Arghach kan u niet aanbrengen welke dorpen nabij deze plaatsen liggen en over Senzali beweert u dat het 3 uur te voet stappen is vanuit uw dorp (CGVS2 p.6,8; CGVS3 p.13). Volgens de OCHA-referentiekaart van uw district blijkt Senzali aan dezelfde weg als uw dorp en op ongeveer 2.5 kilometer van Ahmadkhel te liggen, hoe men er dan 3 uur te voet over zou doen om tot Senzali te stappen is niet duidelijk. Over Sera Jowi zegt u dan weer dat het nabij Azizkhel ligt, terwijl er duidelijk andere dorpen zijn die dichterbij Sera Jowi liggen dan Azizkhel (CGVS3 p.7). U die als volwassen man een volwaardig lid van de lokale gemeenschap is zou een goede kennis van de dorpen in uw streek moeten hebben. Dat uw kennis hierover tekort schiet doet andermaal twijfelen aan uw verklaarde verblijf in Khogyani.

Verder bent u ook over voorname personen uit uw eigen regio niet op de hoogte. U kent Safia Seddiqi, Haji Said Rahman, Ghulam Farooq Hemat en Malak Noorullah schijnbaar niet (CGVS2 p.10-11). Safia Seddiqi, een prominent lid van het parlement, afkomstig uit uw provincie werd in 2005, toen u in Wazir woonde, aangevallen in deze regio. Ook werd een familielid van haar in 2010 gedood door de NATO, toen troepen bij een nachtelijke inval haar huis hadden aangevallen. Ghulam Farooq Hemat was het districtshoofd van Khogyani in 2009 en Hadji Syed Rahman was in 2009, 2012 en 2013 eveneens districtshoofd. Malek Noorullah was een stamoudere in uw regio van Pirakhel (Wazir) die in 2011 werd neergeschoten en gedood. U zou van deze gebeurtenis zo dicht bij uw woonplaats toch moeten hebben gehoord. Over andere personen heeft u dan weer slechts oppervlakkige kennis. U wordt er herhaaldelijk op gewezen dat u zo veel mogelijk informatie moet aanbrengen (CGVS2 p.2,10; CGVS3 p.2). U weet dat Mullah Noor Mohammad werd gedood maar wanneer hij dan stierf kan u niet verklaren (CGVS2 p.11-12). Hij stierf in 2013 en op zijn begrafenis nabij zijn eigen huis werd een luchtaanval uitgevoerd waarbij 4 talibs werden gedood. Dit incident gebeurde daarenboven in uw eigen regio van Wazir en Pirakhel. Dat u niet over deze informatie beschikt is dus erg verbazend. Voormalig districtshoofd Syed Mohammad Pahlawan werd gedood door een IED zo zegt u, maar opnieuw kan u niet zeggen wanneer hij dan werd gedood en van wanneer tot wanneer hij districtshoofd was (CGVS2 p.10). Dat u uw kennis over meerdere figuren die een belangrijke rol hebben gespeeld in uw district ontoereikend is haalt verder het geloof in uw voorgehouden verblijf in Khogyani onderuit.

Het incident in de Chamtala High School waarbij kinderen omkwamen doordat het dak instortte door een storm is u geheel onbekend (CGVS2 p.12). Dat zulk een niet-alledaagse gebeurtenis in uw district u niet ter ore kwam en u het niet op de radio hoorde is merkwaardig. U weet dat er een explosie was in een moskee op een vrijdag, maar om deze markante gebeurtenis te situeren in de tijd komt u wederom niet (CGVS2 p.12). Ook over het aantal slachtoffers of wie er dan omkwam moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS2 p.12). U weet dat er een airstrike was in het dorp Qilgha of Kilagho waarbij 3-4 kinderen en de vader genaamd Patang omkwamen. Tot de vaststelling welk beroep de vader had en wanneer deze aanval plaatsvond komt u evenwel niet (CGVS2 p.12). Dat een soldaat van het Afghaans leger en zijn gezin verkeerdelijk voor talibs werden aanzien is nochtans geen veelvoorkomende gebeurtenis in uw regio. Op een later moment haalt u zelf aan dat er een zelfmoordaanval plaatsvond aan het districtscentrum op de papaverboeren. Gevraagd naar hoeveel tijd voor uw vertrek uit Afghanistan deze aanslag plaatsvond kan u weer niets verklaren (CGVS2 p.13). Volgens u werden er geen mensen gearresteerd omdat ze papaver teelden (CGVS2 p.13). In feite werden er in het district Khogyani en in de ganse provincie op verschillende momenten mensen gearresteerd omdat ze papaver cultiveerden. Hoe u dit als collega-landbouwer niet weet is een raadsel. Sterker nog, u gaf zelf aan dat u en uw familie papaver teelden (CGVS1 p.20; CGVS3 p.10). Dat u niet op de hoogte zou zijn van zulke arrestaties onder de papaverboeren is niet erg geloofwaardig. Wat betreft het protest van de papaverboeren ten aanzien van de overheid die het telen van de papaver bestreed bent u weinig verhelderend. Zo zegt u eerst dat er geen protest was, maar meteen erna zegt u dat de mensen tegen de overheid zeiden dat ze de velden en planten niet mochten vernietigen (CGVS2 p.13-14). Gevraagd of er ooit gevechten waren tussen de overheid en de mensen die papaver teelden antwoordt u aanvankelijk positief (CGVS2 p.13). Wanneer u nadien wordt gevraagd om een concreet voorbeeld aan te leveren van zulk een conflict met geweld zegt u dan weer dat er geen gevecht was (CGVS2 p.14). Deze vaagheden en onduidelijkheden in uw verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid verder.

Voorts kan u niet inschatten hoeveel tijd voor uw vlucht uit Afghanistan er voor het laatst verkiezingen waren (CGVS2 p.11). Dat u enerzijds wel weet waar men kon gaan stemmen (CGVS3 p.8), en anderzijds zelfs niet tot een idee komt wanneer er verkiezingen waren, namelijk anderhalf jaar voor uw vertrek, is toch vreemd.

Tot slot is uw kennis van de Afghaanse kalender ondermaats. U kan niet zeggen in welk jaar van de Afghaanse kalender u bent geboren of welk jaar volgens de Afghaanse kalender het op de datum van het eerste CGVSgehoor (dd 19 augustus 2016) was (CGVS1 p.4). Op de vraag wanneer u Afghanistan verliet antwoordt u dat u de dag en maand van uw vertrek niet weet (CGVS1 p.9). Zelfs tot een inschatting van hoeveel dagen voor Eid ul Adha (offerfeest) u uit Afghanistan bent vertrokken komt u niet (CGVS3 p.2). Nochtans blijkt uit uw dossier dat u ongeveer twee weken voor Eid ul Adha uit Afghanistan vertrok. Ook op de vraag hoeveel dagen na Eid ul Fitr (suikerfeest) u vertrok moet u het antwoord schuldig blijven. (CGVS1 p.6). Dat u de Afghaanse kalender niet kan hanteren en u niet kan aangeven wanneer u Afghanistan verliet doet vragen reizen bij uw verblijf in dit land.

De oppervlakkigheid van uw kennis over de geografie, bepaalde personen en incidenten van uw regio is erg verbazend en kan uw vermeende herkomst niet versterken. Integendeel, het is ongeloofwaardig dat u over bepaalde (specifieke) kennis beschikt, maar over andere (basis)kennis compleet in het ongewisse blijft. Deze vaststelling doet vermoeden dat u bepaalde informatie aan studie en niet aan een verblijf in Khogyani heeft ontleend. Van iemand die zijn hele leven in Wazir en Khogyani heeft gewoond en die naar de radio luisterde (CGVS2 p.10; CGVS3 p.5) kan meer gerichte kennis worden verwacht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u geen reëel zicht geboden op uw werkelijke profiel en heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens de gehoren op de zetel van het CGVS d.d. 25 januari 2017 en 19 april 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf en reisdocumenten. U werd in de

loop van het gehoor uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan feitelijke herkomst uit Afghanistan. U werd er vervolgens op gewezen dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen (CGVS3 p.16). Echter, u heeft er voor gekozen vast te houden aan uw initiële verklaringen en u herhaalde afkomstig te zijn van Ahmadkhel in het district Khogyani (CGVS3 p.16).

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw asielaanvraag aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

De door u voorgelegde documenten kunnen bovenstaande argumentatie niet weerleggen. De taskara legt u neer ter staving van uw identiteit, maar kan niet als bewijs beschouwd worden voor uw verblijf in Khogyani. Uw verklaring aan de dorpsouderen en de verklaring van de stamoudsten kunnen op geen enkele manier op zichzelf uw langdurig verblijf in Khogyani tot voor uw vertrek uit Afghanistan aantonen. Dergelijke documenten hebben enkel een ondersteunende functie van geloofwaardige verklaringen. Op zichzelf vermogen deze documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardige herkomst te herstellen. Daarenboven blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd) dat veel valse en vervalste Afghanistan documenten door de hoge graad aan corruptie in uw land van herkomst tegen betaling te verkrijgen zijn. Hierdoor hebben Afgaanse documenten slechts een zeer beperkte bewijswaarde bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van de herkomst van een Afgaanse asielzoeker. Het attest verduidelijkt dat u psychologisch begeleid wordt door Solentra. Het attest maakt evenwel geen melding van uw klachten of van een diagnose, waardoor er in het attest geen elementen aangebracht worden waarmee rekening kan gehouden worden bij de beoordeling van uw asielaanvraag. De enveloppe wijst er enkel op dat u post ontving vanuit Afghanistan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”.

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van de materiële motiveringsplicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, de formele motiveringsplicht en de principes van behoorlijk bestuur.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 57/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging

en de verwijdering van vreemdelingen, van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen.

In een derde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 3 EVRM.

In een vierde middel voert verzoeker de schending aan van artikel 8 EVRM.

2.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van de verzoekende partij in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet. De Raad dient daarbij een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft aan om welke redenen de verzoekende partij al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Gelet op het devolutieve karakter van onderhavig beroep, dient hij daarbij niet noodzakelijk in te gaan op alle aangevoerde argumenten.

2.3. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad evenmin geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast: “(...)

Op basis van uw verklaringen dient te worden geconcludeerd dat u geen realistisch zicht biedt op verschillende essentiële elementen van uw identiteit.

Vooreerst dient er te worden gewezen op uw voorgehouden profiel als analfabeet. Zo verklaart u herhaaldelijk ongeschoold te zijn en niet te kunnen lezen en schrijven (CGVS1 p.2, 3,6-7,14-15; CGVS2 p.2-3; DVZ vragenlijst punt 11 p.4). Nochtans geeft u toe dat u over een facebookpagina beschikt (CGVS1 p.13,14). Uit het onderzoek naar uw facebookaccount blijkt dat u wel degelijk kan lezen en schrijven. Wanneer u wordt geconfronteerd met de comments en replies die in uw naam op uw facebookaccount zijn geschreven, blijft u vasthouden bij uw eerdere verklaringen dat u noch kan lezen noch kan schrijven (CGVS1 p.14). U verklaart dat u enkel ‘Masha allah’ kan schrijven (CGVS1 p.14). Dit blijkt echter niet het geval, u schrijft immers veelvuldig in het Pashtou op uw facebookaccount. Als u hierop gewezen wordt komt u met een nieuwe uitleg op de proppen. Wanneer een vriend van u vanuit Mechelen komt bezoeken schrijft hij de commentaren in uw plaats, zo zegt u (CGVS1 p.14). Dit is niet aannemelijk. Er kan immers niet ingezien worden waarom u als analfabeet een facebookaccount zou aanmaken als u het zelf niet kan gebruiken. U sluit zich bij deze stelling aan wanneer u verklaart dat u ook verrast bent hoe u het kan gebruiken (CGVS1 p.14). Bovenstaande vaststellingen over uw facebookpagina ondergraven uw voorgehouden profiel van analfabeet sterk.

Bij verder onderzoek van uw facebookaccount valt op dat u hierop aangaf dat u werkte als winkelier in Jalalabad en dat u studeerde aan het Iqra Educational Institute, dewelke in Jammu en Kashmir te Pakistan is gelegen. Geconfronteerd met deze eigenaardige vaststelling kan u slechts aanbrengen dat u geen winkelier was in Jalalabad, Khogyani of Afghanistan en dat u niet naar school ging en nooit in Pakistan bent geweest (CGVS1 p.14). Een aannemelijke uitleg hoe het dan komt dat er op uw persoonlijke facebookaccount zulke gegevens staan heeft u echter niet.

De precieze redenen waarom u niet naar school zou zijn gegaan in Afghanistan kan u ook niet op consistente wijze uiteenzetten. Zo stelt u eerst dat uw vader u naar school wilde sturen maar dat u zich verborg en u niet geïnteresseerd was om naar school te gaan. Om daarna te verklaren dat uw vader u niet dwong omwille van de gevechten die aan de gang waren en u niet geïnteresseerd was om naar de school te gaan die dichtbij was gelegen (CGVS1 p.7). Tijdens het tweede gehoor d.d. 25 januari 2017 slaagt u er plots niet in te zeggen waarom uw ouders u niet naar een gewone school stuurden (CGVS2 p.3). Deze wisselende verklaringen versterken de twijfelachtigheid inzake uw voorgehouden profiel als ongeschoolde analfabeet.

Uw voorgehouden profiel als landbouwer wordt daarnaast eveneens uitgehold door uw eigen verklaringen. U verklaarde dat u en uw familie maïs, bonen, tarwe, papaver, pinda's en tomaten cultiveerden op jullie velden (CGVS1 p.20; CGVS3 p.10). U kan echter niet zeggen tijdens welke maanden de velden worden bemest voor de tarwe of de papaver (CGVS3 p.11). U weet ook niet in welke maand tomaten worden geoogst (CGVS3 p.12). Over opium zegt u zelfs dat het in jauza (mei/juni volgens de Gregoriaanse kalender) wordt geoogst terwijl het in werkelijkheid een maand vroeger in sawr (april/mei) wordt geoogst. Verder kan u niet zeggen welke ziektes de tomaten(planten) kunnen beïnvloeden (CGVS3 p.12) of welke precieze ziektes een gevaar vormden voor de tarwegewassen (CGVS3 p.13). U weet schijnbaar wel dat insecten een invloed hadden op de oogst van

de tarwegewassen, maar vreemd genoeg weet u niet welke soort insecten dat dan zijn (CGVS3 p.13). Daarnaast zijn uw verklaringen over de oogst- en zaaitijden van pinda's onduidelijk. Eerst zegt u dat pinda's worden geoogst in de herfst (CGVS3 p.10) zonder de maand te kunnen preciseren, en nadien zegt u dat ze worden gezaaid in de herfst (CGVS3 p.10-11). Uw profiel van landbouwer wordt sterk afgezwakt door uw vage en weinig precieze verklaringen inzake de oogst- en zaaitijden van de gewassen die u zelf meende te verbouwen. Van een landbouwer kan verwacht worden dat hij zich toch bewust is van de precieze momenten waarop hij zijn gewassen best kan zaaien en oogsten, zodoende een goede oogst na te streven. Zo zou hij gerichter moet kunnen aangeven tijdens welke maand of periode hij zich op zijn meest essentiële activiteiten als landbouwer toelegt. Het feit dat u niet weet welke soort insecten de tarwegewassen en welke ziektes de tomaten(gewassen) aantasten is eveneens weinig aannemelijk aangezien deze factoren erg belangrijk zijn bij het verbouwen en voor de optimalisatie van de oogst.

U vertelde dat u ook koeien, schapen en lammeren had (CGVS1 p.8; CGVS3 p.13). U weet echter niet hoe lang een schaap zwanger is (CGVS3 p.13-14). U verklaart zelfs verkeerdelijk dat de ooien tijdens de maand van hamal (maart/april volgens de Gregoriaanse kalender) bij de rammen worden gezet om te paren (CGVS3 p.14). In werkelijkheid wordt dit in de periode van september tot november gedaan. Daarnaast kan u niet precies aanbrengen hoe lang een schaap melk geeft en hoeveel melk het per dag geeft (CGVS3 p.14). Ook over het moment waarop u de schapen moest scheren klinkt u niet overtuigend; u zegt aanvankelijk dat u het niet weet en nadien zegt u dat u het misschien in de herfst deed (CGVS3 p.15). Over de mogelijke ziektes die uw (...) schapen opliepen kan u eveneens niets verklaren (CGVS3 p.15). Van iemand die zijn hele leven in een rurale omgeving opgroeide, zelf op de velden werkte en dieren hield kan meer kennis ter zake worden verwacht. Het is opvallend hoe oppervlakkig en beperkt uw kennis is over uw eigen gewassen en dieren die belangrijke bron van inkomsten of voedsel voor uzelf en voor uw familie vormen.

Bovenstaande vaststellingen doen besluiten dat u geen zicht wenst te bieden op verschillende aspecten van uw identiteit en van uw leven voor uw komst naar België. Naast het gebrek aan geloof dat er omwille van voornoemde redenen aan uw voorgehouden leven in Afghanistan gehecht kan worden, blijken er enkele opvallende hiaten in uw kennis over uw regio van herkomst.

Vooreerst valt uw beperkte kennis van uw eigen regio op. Vooreerst legt u over de droogteperiode en de verdeling van het water voor de landbouwgronden merkwaardige verklaringen af. U zegt dat er tijdens de maand jawza (mei/juni volgens de Gregoriaanse kalender) watertekorten zijn om de velden te irrigeren (CGVS3 p.4). In realiteit is er vooral in de herfst een watertekort voor de landbouwgronden. Volgens u zijn de maleks verantwoordelijk voor de waterverdeling (CGVS3 p.5). U kan echter niet aanbrengen hoe de persoon wordt genoemd die als functie heeft om het water te verdelen (CGVS3 p.5). Tot de vaststelling wat de 'Mirab' precies is of doet in verband met die verdeling van het water komt u niet (CGVS3 p.13). Nochtans is deze manier van werken met een Mirab specifiek bekend in uw regio van Wazir en zou u er als landbouwer toch van gehoord moeten hebben. Dat u tot de foute inschatting komt wanneer de droogteperiode valt is helemaal frappant gezien uw voorgehouden profiel als landbouwer in Wazir.

Gevraagd wanneer het Wazir Basic Health Center, gelegen naast de Wazir Jehadi School in uw dorp Ahmadkhel, werd gebouwd antwoordt u het niet te weten en zelfs tot een schatting komt u wederom niet (CGVS3 p.6). U weet ook niet wie het Health Center bouwde en u verklaart verkeerdelijk dat de regering geld voorzag voor de bouw ervan (CGVS3 p.6). De inwoners van Wazir namen zelf het initiatief en de lokale raad verzamelde het geld om de grond aan te kopen voor de bouw. Ze voorzagen eveneens in de bouwmaterialen evenals in de gratis arbeidskrachten. Met andere woorden de regering kwam bij de bouw van het Wazir Basic Health Center niet tussen. De brief die de Taliban ten aanzien van de burgers en het personeel van het Health Center schreven waarin de veiligheid werd gewaarborgd is u eveneens niet bekend (CGVS3 p.6). Indien u daadwerkelijk steeds in Ahmadkhel gewoond heeft is het niet mogelijk dat u de hierboven geschetste kennis ontbeert.

Verder stelt u dat de Taliban vonden dat meisjes niet naar de Wazir Jehadi School in Ahmadkhel mochten gaan en dat de dorpsouderen niets aan die houding van de Taliban konden doen (CGVS3 p.4). In werkelijkheid gaven de Taliban na tussenkomst van de dorpsouderen echter waarborgen aan de leraars en aan de studenten, zowel jongens als meisjes, om naar deze school te gaan. Kortom, zowel jongens als meisjes konden in hun respectievelijke gebouwen naar de Wazir Jehadi School gaan zonder problemen te ondervinden van de Taliban dankzij bemiddeling van de ouderen. Daarenboven kan u niet aanhalen wie de school bouwde en hoe men de bouw ervan kon financieren (CGVS3 p.3-4). De

jongensschool werd door het Provincial Reconstruction Team (PRT) heropgebouwd na 2001, terwijl de bouw van een nieuwe meisjesafdeling door de leiders van de lokale gemeenschap werd geregeld en gefinancierd aangezien de overheid hiertoe niet in staat bleek. Dat u die zichzelf tot de inwoners van Ahmadkhel rekent hiervan niet op de hoogte zou zijn kan niet aangenomen worden. U haalt verder een incident aan waarbij de school door de Taliban werd aangevallen, maar opnieuw kan u vreemd genoeg niet zeggen wanneer dit incident dan precies gebeurde (CGVS3 p.4).

Volgens u vecht Daesh in Khogyani soms tegen de overheid, soms tegen de Taliban (Emiraat) en soms tegen Hezb (-e-Islami). Het is merkwaardig dat u dan niet kan aangeven wie er op het moment van uw vertrek aan de winnende hand was in uw regio (CGVS2 p.14). U weet eveneens niet welke activiteiten ze in uw regio uitvoeren (CGVS2 p.14). Gevraagd wat ze doen ten aanzien van de bevolking van Khogyani zegt u dat ze ouderen doden en vergaderingen niet toelaten. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd om een concreet voorbeeld aan te halen van zo een incident waarbij Daesh was betrokken zegt u dan weer dat er geen groot incident gebeurde (CGVS2 p.15). Of er dan een klein incident gebeurde met betrokkenheid van Daesh, zegt u niets te weten (CGVS2 p.15). De vaststelling dat u niet in staat bent een voorbeeld van een incident op te noemen waarbij Daesh was betrokken is eigenaardig aangezien er hevige gevechten waren tussen de Taliban en Daesh tot net voor uw vertrek. U luisterde bovendien naar de radio en zou op die manier iets moeten kunnen zeggen over Daesh in Khogyani.

(...) Hierbij aansluitend blijkt u zich niet te herinneren sinds wanneer de Taliban actief zijn in uw regio en kan u zelfs geen inschatting daarover maken (CGVS3 p.9-10). (...) Over de oprichting van de ALP in uw regio kan u al evenmin iets zeggen. Wanneer de ALP in uw regio kwam bent u vergeten, en dat is tevens de reden waarom het u niet mogelijk is om een schatting daarover te doen (CGVS3 p.3). De ALP werd in de jaren voor uw vertrek, vanaf 2013, opgericht in 22 districten van Nangarhar waaronder Khogyani, en dit om de groter wordende dreiging van rebellengroepen het hoofd te bieden. Deze markante gebeurtenis waarbij honderden agenten werden ingezet in hun eigen dorpen is u vreemd genoeg ontgaan. Dat u zo oppervlakkig op de hoogte bent van deze basiskennis over uw regio van herkomst is zeer opmerkelijk.

Daarnaast verdienen uw verklaringen over bepaalde plaatsen, personen en incidenten in Khogyani ook aandacht. Zo zegt u over Samza, Omarkhel, Adadkhel, Fatemakhel en Sahib Zada dat deze dorpen niet bestaan (CGVS2 p.6-8; CGVS3 p.7). Nochtans zijn de genoemde plaatsen wel degelijk dorpen van Khogyani waarvan er meerdere op korte afstand van Ahmadkhel liggen. U moet u bekennen dat u er geen idee van heeft of een dorp met de naam Alif Khel in Khogyani gelegen is (CGVS2 p.13). Over Khoworan/Kwaran, Bazekhel en Bar Arghach kan u niet aanbrengen welke dorpen nabij deze plaatsen liggen en over Senzali beweert u dat het 3 uur te voet stappen is vanuit uw dorp (CGVS2 p.6,8; CGVS3 p.13). Volgens de OCHA-referentiekaart van uw district blijkt Senzali aan dezelfde weg als uw dorp en op ongeveer 2.5 kilometer van Ahmadkhel te liggen, hoe men er dan 3 uur te voet over zou doen om tot Senzali te stappen is niet duidelijk. Over Sera Jowi zegt u dan weer dat het nabij Azizkhel ligt, terwijl er duidelijk andere dorpen zijn die dichterbij Sera Jowi liggen dan Azizkhel (CGVS3 p.7). U die als volwassen man een volwaardig lid van de lokale gemeenschap is zou een goede kennis van de dorpen in uw streek moeten hebben. Dat uw kennis hierover tekort schiet doet andermaal twijfelen aan uw verklaarde verblijf in Khogyani.

(...)

Het incident in de Chamtala High School waarbij kinderen omkwamen doordat het dak instortte door een storm is u geheel onbekend (CGVS2 p.12). Dat zulk een niet-alledaagse gebeurtenis in uw district u niet ter ore kwam en u het niet op de radio hoorde is merkwaardig. U weet dat er een explosie was in een moskee op een vrijdag, maar om deze markante gebeurtenis te situeren in de tijd komt u wederom niet (CGVS2 p.12). Ook over het aantal slachtoffers of wie er dan omkwam moet u het antwoord schuldig blijven (CGVS2 p.12). U weet dat er een airstrike was in het dorp Qilgha of Kilagho waarbij 3-4 kinderen en de vader genaamd Patang omkwamen. Tot de vaststelling welk beroep de vader had en wanneer deze aanval plaatsvond komt u evenwel niet (CGVS2 p.12). Dat een soldaat van het Afghaans leger en zijn gezin verkeerdelijk voor talibs werden aanzien is nochtans geen veelvoorkomende gebeurtenis in uw regio. Op een later moment haalt u zelf aan dat er een zelfmoordaanval plaatsvond aan het districtscentrum op de papaverboeren. Gevraagd naar hoeveel tijd voor uw vertrek uit Afghanistan deze aanslag plaatsvond kan u weer niets verklaren (CGVS2 p.13). Volgens u werden er geen mensen gearresteerd omdat ze papaver teelden (CGVS2 p.13). In feite werden er in het district Khogyani en in de ganse provincie op verschillende momenten mensen gearresteerd omdat ze papaver cultiveerden.

Hoe u dit als collega-landbouwer niet weet is een raadsel. Sterker nog, u gaf zelf aan dat u en uw familie papaver teelden (CGVS1 p.20; CGVS3 p.10). Dat u niet op de hoogte zou zijn van zulke arrestaties onder de papaverboeren is niet erg geloofwaardig. Wat betreft het protest van de papaverboeren ten aanzien van de overheid die het telen van de papaver bestreed bent u weinig verhelderend. Zo zegt u eerst dat er geen protest was, maar meteen erna zegt u dat de mensen tegen de overheid zeiden dat ze de velden en planten niet mochten vernietigen (CGVS2 p.13-14). Gevraagd of er ooit gevechten waren tussen de overheid en de mensen die papaver teelden antwoordt u aanvankelijk positief (CGVS2 p.13). Wanneer u nadien wordt gevraagd om een concreet voorbeeld aan te leveren van zulk een conflict met geweld zegt u dan weer dat er geen gevecht was (CGVS2 p.14). Deze vaagheden en onduidelijkheden in uw verklaringen ondermijnen uw geloofwaardigheid verder.

(...)

De oppervlakkigheid van uw kennis over de geografie, bepaalde personen en incidenten van uw regio is erg verbazend en kan uw vermeende herkomst niet versterken. Integendeel, het is ongeloofwaardig dat u over bepaalde (specifieke) kennis beschikt, maar over andere (basis)kennis compleet in het ongewisse blijft. Deze vaststelling doet vermoeden dat u bepaalde informatie aan studie en niet aan een verblijf in Khogyani heeft ontleend. Van iemand die zijn hele leven in Wazir en Khogyani heeft gewoond en die naar de radio luisterde (CGVS2 p.10; CGVS3 p.5) kan meer gerichte kennis worden verwacht.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u geen reëel zicht geboden op uw werkelijke profiel en heeft u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk afkomstig te zijn uit het district Khogyani gelegen in de provincie Nangarhar. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde regio van herkomst in Afghanistan kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaring dat u voor uw komst naar België in Khogyani heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. (...)

Deze motieven vinden steun in het dossier, zijn pertinent en terecht en worden door de Raad overgenomen.

Verzoeker slaagt er niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het dorp Ahmadkhel in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan.

Wat betreft de gedane vaststellingen omtrent zijn analfabetisme en Facebook herhaalt verzoeker in eerste instantie slechts zijn verklaringen. Met het louter herhalen van zijn verklaringen weerlegt noch verschoont verzoeker de gedane vaststellingen.

Waar verzoeker aanvoert "Wat betreft de comments op Facebook heeft verzoeker hulp gekregen van vrienden.⁸ Zo heeft verzoeker ook hulp gekregen van B.(...) K.(...), de echtgenoot van de nicht van verzoeker, die erkend vluchteling is uit dezelfde streek, en die zowel verzoeker als de heer S.(...) K.(...) helpt met Facebook.⁹ Zelfs indien ze niet samen zijn, kan de heer Khogianay verzoeker toch helpen. Wanneer verzoeker iets wenst te lezen op Facebook, kopieert hij de desbetreffende tekst en zendt hij deze naar de heer Khogianay. De heer Khogianay spreekt vervolgens via een spraakbericht in wat er geschreven staat. Indien verzoeker dan iets wenste te reageren op hetgeen op Facebook geschreven was, stuurt verzoeker, eveneens via een spraakbericht, aan de heer Khogianay wat hij als reactie wenst te plaatsen. De heer Khogianay schrijft dit dan in een bericht, hetgeen door verzoeker wordt gekopieerd en geplaatst als reactie. Op deze manier kan verzoeker ook chatten met mensen. Al oordeelt de bestreden beslissing dat dit niet erg aannemelijk is, indien het de waarheid is, kan verzoeker moeilijk anders dan dit te antwoorden, gelet op zijn medewerkingsplicht." is louter een *post factum* betoog, dat door de Raad bovendien geheel niet realistisch wordt geacht te meer verzoekers talrijke comments op Facebook dikwijls heel snel volgen na een reactie van een van zijn vrienden. De Raad acht het dan ook

niet aannemelijk dat er telkens op de door verzoeker beschreven omslachtige manier moet worden tewerk gegaan om te kunnen reageren op Facebook.

Ook de foutieve informatie op zijn Facebookaccount wijten aan het gebruik van een geleende smartphone bij aankomst in België acht de Raad niet aannemelijk en dit gelet op het door verzoeker geschetste profiel. Indien verzoeker daadwerkelijk analfabeet is, ziet de Raad niet in waarom er zoveel moeite wordt gedaan voor de aanmaak van een Facebookaccount en beheer ervan. Volgens verzoekers verklaringen werd bij aankomst in België een Facebookaccount aangemaakt op een geleende smartphone terwijl verzoeker gelet op zijn analfabetisme dit niet zelf kan aanmaken en niet zelfstandig kan gebruiken. Overigens moet hierbij worden opgemerkt dat ook deze verklaringen slechts *post factum* verklaringen zijn. Tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kon verzoeker geen enkele valabele verklaring geven voor de gedane vaststellingen. Deze vaststellingen omtrent Facebook en verzoekers voorgehouden analfabetisme blijven dan ook overeind.

Het louter ontkennen en minimaliseren van de tegenstrijdigheden inzake de redenen waarom hij niet naar school ging, doet geen afbreuk aan de gedane vaststellingen. Verzoeker legde desbetreffend tegenstrijdige verklaringen af en slaagde er niet in de redenen op een consistente wijze uiteen te zetten. Waar verzoeker stelt dat de onduidelijkheden zijn veroorzaakt door de verwarring van de madrassa en een gewone school, licht verzoeker dit niet concreet toe. Hij toont geenszins aan op welke wijze hij de vragen daarover verkeerd zou kunnen begrepen hebben. Dit blijkt ook niet uit de gehoorverslagen.

Het louter ontkennen dat niet mag worden verwacht dat hij van elk aspect op de hoogte is en enkel ervaren is in zijn eigen specialisatie, kan evenmin overtuigen. Verzoeker gaat hiermee volstrekt voorbij aan de gedane vaststellingen. Verzoeker verklaarde immers dat hij en zijn familie maïs, bonen, tarwe, papaver, pinda's en tomaten cultiveerden op hun velden (stuk 13, gehoorverslag, p.20; stuk 5, gehoorverslag, p.10), terwijl hij onwetend blijkt over de concrete uitwerking van de teelt van deze groenten en gewassen. Van een landbouwer kan verwacht worden dat hij zich toch bewust is van de precieze momenten waarop hij zijn gewassen best kan zaaien en oogsten, om zodoende een goede oogst na te streven. Het argument dat landbouwers niet nauwgezet met zaai- en oogsttijden werken, maar naar de weersomstandigheden kijken kan dan ook niet worden aanvaard. Zo zou hij gericht moet kunnen aangeven tijdens welke maand of periode hij zich op zijn meest essentiële activiteiten als landbouwer toelegt. Het feit dat verzoeker ook niet weet welke soort insecten de tarwegewassen en welke ziektes de tomaten(gewassen) aantasten is eveneens niet aannemelijk aangezien deze factoren erg belangrijk zijn bij het verbouwen en voor de optimalisatie van de oogst. Verzoekers ongeschooldheid en leeftijd heeft hier dan ook niets mee te maken. Het gaat overigens niet om schoolse kennis, maar kennis die nodig is om zijn beroepswerkzaamheden te kunnen uitoefenen en in zijn levensonderhoud te kunnen voorzien. Deze landbouwactiviteiten maakten voor verzoeker een belangrijk deel uit van zijn leven in Afghanistan, waardoor er van hem en dit ongeacht zijn leeftijd wel degelijk mag worden verwacht dat hij hiervan een gedegen kennis heeft. De argumentatie dat hij niet goed is met maanden en de tomaten niet voor de verkoop waren, kan gelet op zijn voorgehouden professionele werkzaamheden dan ook niet overtuigen. De in het verzoekschrift opgegeven oogst- en zaaitijden doen geen afbreuk aan zijn verklaringen tijdens de gehoren op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Bovendien is het gelet op zijn profiel als landbouwer niet aannemelijk dat hij de watertekorten foutief in de tijd situeert, en dit gelet op het belang hiervan bij zijn professionele werkzaamheden. Dat hij stelt zich moeilijk in de tijd te kunnen situeren overtuigt dan ook geheel niet.

Waar verzoeker nu stelt dat hij niets over de paartijd en zwangerschap van schapen kent omdat de schapen onmiddellijk werden geslacht na aankoop om ze op te eten, gaat hij voorbij aan zijn (foutieve) verklaring tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat de oaien tijdens de maand van hamal bij de rammen worden gezet om te paren (stuk 5, gehoorverslag, p.14) en dat hij niet weet wanneer hij de schapen moet scheren om vervolgens te bevestigen dat hij het scheren zelf deed en dat dit misschien in de herfst was (stuk 5, gehoorverslag, p.15). Dit zijn verklaringen die bezwaarlijk in overeenstemming te brengen zijn met de verklaring dat het schaap na aankoop onmiddellijk werd geslacht om op te eten. Van iemand die zijn hele leven in een rurale omgeving opgroeide, zelf op de velden werkte en dieren hield kan meer kennis ter zake worden verwacht. Het is opvallend hoe oppervlakkig en beperkt verzoekers kennis is over zijn eigen gewassen en dieren die een belangrijke bron van inkomsten of voedsel voor hemzelf en voor zijn familie vormen.

Waar verzoeker zijn onwetendheid omtrent het Wazir Basic Health Center wijt aan zijn ongeletterdheid, moet worden opgemerkt dat dit opnieuw niets met geletterdheid te maken heeft. Indien verzoeker

daadwerkelijk steeds in Ahmadkhel gewoond heeft is het niet mogelijk dat hij de desbetreffende kennis ontbeert. Verzoeker toont immers niet aan dat hij in zijn dorp een dermate geïsoleerd bestaan kende dat hij hierover geheel niets heeft opgevangen en van alle informatie verstoken is gebleven.

Ook waar verzoeker nu stelt dat meisjes boven de tien jaar niet meer naar school mochten gaan van de Taliban doet verzoeker niets af aan de vaststelling dat hij tijdens het gehoor had aangegeven dat de Taliban vonden dat meisjes niet naar de Wazir Jehadi School in Ahmadkhel mochten gaan en dat de dorpsouderen niets aan die houding van de Taliban konden doen (stuk 5, gehoorverslag, p.4), terwijl - zo blijkt uit de informatie aanwezig in het administratief dossier - de Taliban na tussenkomst van de dorpsouderen waarborgen gaven aan de leraars en aan de studenten, zowel jongens als meisjes, om naar deze school te gaan. Zowel jongens als meisjes konden in hun respectievelijke gebouwen naar de Wazir Jehadi School gaan zonder problemen te ondervinden van de Taliban dankzij bemiddeling van de ouderen.

Het betoog dat de informatie de bewoners van de buurt niet bereikte, het moeilijk is om lokaal nieuws te krijgen en de radio waarnaar geluisterd werd alleen nationaal nieuws gaf waardoor hij niet op de hoogte was van de gewapende groepen een veelvuldige incidenten, zijn niets meer dan beweringen. Bovendien kon verzoeker tijdens het gehoor vier lokale radiostations opnoemen en bevestigde hij dat hij naar de radio luisterde (stuk 13, gehoorverslag, p. 9). Waar hij aangeeft vooral naar muziek en cricket te luisteren kan evenmin volstaan ter verschoning. Verzoeker toont opnieuw niet aan een dermate geïsoleerd bestaan te hebben gekend waardoor hij geheel verstoken is gebleven van informatie die deel uitmaakt van zijn dagelijkse leefwereld. Ook waar hij het steekt op het evoluerend karakter van de situatie en zijn ongeletterdheid, maakt hij niet aannemelijk dat hij hier onmogelijk van op de hoogte kon zijn. Hetzelfde geldt voor de aanwezigheid van de Taliban in zijn regio. Ondanks zijn leeftijd en de voorgehouden moeilijkheden met tijdsaanduidingen, kan van verzoeker wel degelijk worden verwacht dat hij minstens enige inschatting kan maken van de aanwezigheid van de Taliban in zijn regio.

Het argument dat zijn onwetendheid over nabij liggende dorpen gebaseerd is op een probleem in de uitspraak van de plaatsnamen in vergelijking met zijn specifieke dialect, kan evenmin overtuigen. Tijdens de gehoren werd hierover met geen woord gerept. Verzoeker bevestigde telkenmaal bij aanvang van het gehoor dat hij de tolk goed begreep. Bij het tweede en derde gehoor, alwaar verzoeker bevraagd werd over nabije dorpen, bevestigde verzoeker zowel bij aanvang als bij afsluiting van het gehoor dat hij de tolk goed begrepen had. Waar er desbetreffend opnieuw naar zijn gebrek aan scholing of opvoeding wordt verwezen, is niet ernstig. Ook de nabijheid van bepaalde dorpen, betreft geen schoolse kennis. Indien verzoeker daadwerkelijk al die tijd in het beweerde dorp heeft gewoond, moet hij minstens een keer de namen van deze dorpen hebben opgevangen. Waar hij in het verzoekschrift andere namen opgeeft voor de bewuste dorpen zijn opnieuw *post factum* verklaringen die geen afbreuk doen aan zijn eerdere verklaringen. De Raad ziet evenmin in hoe de bewering dat het om een kronkelweg gaat aannemelijk moet maken dat verzoeker er drie uur te voet over doet om een afstand van 2,5 km af te leggen. Op de bij het administratief dossier gevoegde kaart is de afstand duidelijk meetbaar. Afstanden veranderen niet al naargelang de aard van de weg.

Verzoekers verklaring dat er elke dag een aanslag, zelfmoordaanslag, explosie of aanval is, waardoor hij de instorting van het dak niet kan duiden, is niet aannemelijk. De instorting van het dak kwam er niet door de algemene veiligheidssituatie, maar door een storm, waardoor niet kan worden aangenomen dat verzoeker hier niets van heeft gehoord.

Waar verzoeker in het verzoekschrift aangeeft dat er elk jaar opnieuw problemen zijn met de boeren en de overheid, waardoor de arrestatie van de boeren voor hem niets bijzonder is, beperkt verzoeker zich opnieuw tot louter een bewering. Bovendien is deze verklaring bezwaarlijk in overeenstemming te brengen met zijn verklaring tijdens het gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar hij uitdrukkelijk stelde dat ze niet werden gearresteerd (stuk 9, gehoorverslag, p. 13). Dat verzoeker niet op de hoogte zou zijn van zulke arrestaties onder de papaverboeren terwijl hij zelf papaver teelde, acht de Raad niet geloofwaardig.

Verzoeker kan gelet op voorgaande vaststellingen zijn afkomst niet aannemelijk maken. Documenten beschikken slechts over een ondersteunende bewijswaarde, namelijk in die mate dat zij vergezeld worden door geloofwaardige verklaringen. Uit hetgeen wat voorafgaat blijkt echter dat verzoekers verklaringen over zijn afkomst ongeloofwaardig zijn, met als gevolg dat de documenten die ter staving hiervan worden voorgelegd geen bewijswaarde hebben. Bovendien moet worden opgemerkt dat de taskara geen enkele indicatie geeft voor verzoekers verblijf en afkomst; ook de verklaring aan de

dorpsoudsten en van de stamoudsten kan niet dienen als bewijs voor verzoekers asielrelaas gezien verzoeker zijn afkomst en verblijf niet aannemelijk maakt.

Waar verzoeker herhaaldelijk aangeeft dat hij ongeschoold is, jong en analfabeet wordt opgemerkt dat geen geloof wordt gehecht aan verzoekers beperkte scholing of analfabetisme.

Zelfs van een analfabeet persoon zonder scholing redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld. De gestelde vragen hebben dan ook geenszins betrekking op details, maar betreffen eenvoudige vragen over verzoekers dagelijkse leefwereld. Ook zijn leeftijd kan zijn onwetendheid desbetreffend niet verschonen; verzoeker was tijdens de gehoren een jongeman van rond de twintig jaar, waardoor redelijkerwijze wel degelijk van hem kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op elementaire kennisvragen in verband met zijn directe en persoonlijke leefwereld. De aspecten die verzoeker wel weet, doen geen afbreuk aan zijn onwetendheid omtrent de voormelde elementen.

De verklaringen die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt ter staving van zijn afkomst, vertonen en gesolliciteerd karakter, zijn ten behoeve van verzoeker opgemaakt in het kader van zijn verzoek om internationale bescherming en ontberen dan ook objectieve bewijswaarde.

Gelet op wat vooafgaat slaagt verzoeker er niet in aannemelijk te maken dat hij afkomstig is uit het dorp Ahmadkhel in het district Khogyani in de provincie Nangarhar. Gezien verzoeker er niet in slaagt zijn recent verblijf daar aannemelijk te maken kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan zijn asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat verzoeker voor zijn komst naar België aldaar heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens zijn verklaringen ten gevolge zijn verblijf in deze regio hebben voorgedaan. De verwijzing naar het EASO Country of Origin Information Report waaruit volgens verzoeker blijkt dat Afghanistan niet in staat is zijn burgers te beschermen is in dit opzicht dan ook niet relevant,

2.4. Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.5. In zoverre verzoeker zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Hij toont niet aan dat hij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Aan verzoekers Afghaanse nationaliteit wordt niet getwijfeld. Verzoeker maakt echter niet aannemelijk dat hij afkomstig is uit het dorp Ahmadkhel in het district Khogyani in de provincie Nangarhar, noch uit een gebied in Afghanistan waar, gelet op het willekeurig geweld, de subsidiaire bescherming kan worden toegekend of waar, al naar het individuele geval, toepassing kan worden gemaakt van artikel 48/5, §3 van de Vreemdelingenwet. Het is de taak van de verzoeker om zijn verzoek om internationale bescherming te staven en deze regel geldt onverkort wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus. De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen.

Het komt de Raad immers niet toe om te speculeren over de verblijfplaats(en) van verzoeker voor zijn komst naar België of over de vraag of hij afkomstig is uit een regio in de zin van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet waar geen risico aanwezig is.

De Raad kan uit het voorgaande enkel afleiden dat verzoeker zelf meent dat er in zijn werkelijke regio van herkomst geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat hij bij een terugkeer naar deze regio een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De Raad besluit dat verzoeker geen elementen aanbrengt waarom hij een reëel risico op ernstige schade zou lopen. Waar hij verwijst naar zijn dialect, analfabetisme en de beperkte mogelijkheden zich in Afghanistan te vestigen, doet hij geen afbreuk aan voormelde vaststellingen.

Wat betreft de informatie over de veiligheidssituatie in verzoeker beweerde regio van herkomst die door verzoeker werd toegevoegd aan de aanvullende nota die hij ter terechtzitting neerlegt, moet opnieuw worden opgemerkt dat deze gelet op wat voorafgaat niet dienstig is.

2.6. Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aan toont waaruit blijkt dat hij een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4, §2, a, b en c van de Vreemdelingenwet.

2.7. Betreffende de verwijzing van verzoekende partij naar de artikelen 3 en 8 van het EVRM, wijst de Raad erop dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.8. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aan toont.

2.9. Verzoeker vraagt de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op één juni tweeduizend achttien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF